

lemparti og altsaa stod til Venstre for Højrepartiet, som dengang var meget mere liberalt end nu, ikke blot er bleven Højremand, men staar langt mere tilhøire end alle andre Højremænd og endogsaa langt udenfor Ministeren. Altsaa dette Avancement kan jeg slet ikke forklare. Jeg skal ikke lade mig lokke til at komme ind paa disse Dyrstidsbetragtninger og ikke lade mig lokke til nærmere Forklaringer; men naar dette ærede Medlem saa senere kom til at forklare Flertallets Betragtning af Sagen og saade, at der var hemmelige Motiver overfor Kvindespørgsmaalet, saa vil jeg rigtignok sige, at det ærede Medlem skulde meget hellere have imødegaaet mine Grunde om Dyrstidsforholdene, end lade dem ligge og saa komme med vore formentlige skjulte Motiver, som vi ikke ere komne frem med. Det forekommer mig rigtignok, at, naar det ærede Medlem handler paa den Maade, maa man sige, at han ikke kommer med sine Grunde af den simple Aarsag, at han ikke har saadanne og følgerig ikke kan komme frem med dem. Med Hensyn til Kvindespørgsmaalet i det Hele taget skal jeg sige, at det interesserer mig, at der bliver gjort praktiske Forsøg med at anvende Kvinder i Telegrafvæsenet. Saa længe vi blive staaende ved de nuværende Forhold, ville de ikke blive brugte, og de saae ingen Nytte deraf, og derfor vil jeg ikke alene stemme for Mindretallets Forslag under Nr. 23, men jeg vil ogsaa tillade mig at anbefale Andre at gjøre det, for at dog Kvinderne engang kunne saae Nytte i Virkeligheden af al vor Tale her i Salen. De vidtløftige nærmere Fremstillinger af statistiske Forhold, som det ærede Medlem var inde paa fornøynlig overfor Ministerens Betragtning af Sagen, skal jeg ikke nærmere indlade mig paa; men jeg skal kun sige, at det er naturligvis Tilfældet i den Opgjørelse, som Ministeriet har fremsat, at Et er en Fremstilling af, hvorledes det nu er, og et Andet er, hvorledes det vil stille sig i det praktiske Liv, og der overer jeg at paastaa, at den Forbedring, der vil tilflyde de vedkommende Embeds- og Bestillingsmænd under Telegrafvæsenet, er meget større, end den høitærede Minister vilde ansætte den til. Det ser saa ringe ud, dette Tillæg af 7,000 Kr. plus 5,000 Kr. plus 5 pCt. for dem Alle, skjøndt jeg synes dog, at det er temmelig meget i og for sig. Lad os gaa 30 eller 20 eller 15 Aar frem i Tiden, da ville de Herrer se, hvad det vil sige med Alderstillaag overfor Folk, der begynde deres Stilling med 20 Aars Alderen; da vil man staa ganske anderledes. Det viste sig overfor Lovvæsenet, hvor man opgjorde Forhøielsen til 7 pCt., at det den anden Dag blev meget stærkt fremhævet her, at det ikke var 7, men 10 pCt., de havde faaet. (Ahorup: Det var ikke rigtigt). Det kan gjerne være, men det gik opad og ikke nedad. Den høitærede Minister kunde ikke modtage Lovlovene. Vi hørte Klage derover, fordi den største Del af

Postembedsmændene ønskede at faae denne Lov. Jeg vil sige, at den foreliggende Lov er en saadan, at jeg ikke begriber, at ikke Telegrafisterne heller end gjerne ønske denne Lov, — ja, kunne de saae Mere til, saa tage de det, men naar Valget er mellem det, som Flertallet foreslaar, og ingen ny Lov at faae, saa gjaelder her den almindelige Regel om den ene Jugl i Haanden istedetfor de 10 paa Taget. Og det Tillæg, som dertil søies fra et Mindretals Side, er for to Klasser, for Overtelegrafisterne og for den sidste Del af Bestillingsmændene i 2den Lønningsklasse saa betydeligt, og det netop paa det Punkt, hvor der fra Ministeriets Side har været fremhævet, at man trængte til Imødekommen, at jeg rigtignok maa sige, at jeg ikke forstaa, at den høitærede Minister ikke ligesom erklærer, at han maa anse Loven i den Stikfælde for et meget stort Fremskridt. Jeg skal ikke, saaledes som det ærede Medlem fra Holbæk Amts 3die Valgtreds (Lauber) gjorde, raade Thinget til at gaa tilbage til den Stilling, som Flertallet i sin Velhed havde ifjor, men jeg skal holde fast paa Mindretalsforlaget under Nr. 8 og tilraade Forkastelsen af Mindretalsforlaget under Nr. 5, for at vi kunne faae en praktisk Prøve paa, om det virkelig er Alvor fra Ministeriets Side, at man slet ikke kan modtage denne Lov. I saa Fald kan Flertallet jo foreslaa den forkastet ligesom Fyrvæsenets Lønningslov, og saa tror jeg, at Thinget kan med god Samvittighed imødesee Verdens Dom om, hvem der har gjort Tilbud, og hvem der ikke har villet modtage dem. Jeg skal altsaa vedblivende anbefale, at de Herrer foruden at stemme for Flertallets Forslag ogsaa stemme for Mindretallets Forslag under Nr. 8 om Overtelegrafisternes Lønningsforhold og for Mindretallets Forslag Nr. 23 angaaende Kvinders Ansættelse under Telegrafvæsenet. De to sidste af de Forslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Horsens (Vajer), kan jeg anbefale Thinget at vedtage, da det er rene Debattioner og Forbedringer.

Sad: Jeg holder mig altid i det parlamentariske Liv den Regel efterrettelig, at jeg saavidt muligt ikke indlader mig paa Andet end, hvad der foreligger faktisk og let kan bevises. Jeg har derfor paa ingen mulig Maade, som den ærede Ordfører nu sagde, indladt mig paa at lægge frem hans eller Flertallets hemmelige Motiver. Jeg har ikke sagt Andet end — og det vedbliver jeg at sige —, at det Gnefte, som det ærede Flertal har brugt af den svenske Lov, er den Del deraf, som sætter Lønningerne til Kvinderne lavere end i Danmark, medens man ikke har taget den anden Side af Sagen, som er den, at Lønninger til Mænd ere høiere i Sverrig end her. Det er noget aldeles Faktisk, og ved at fremhæve det tillægger jeg ikke de Herrer nogen-